

Pracovný list č. VI. odpovede

1. Vyber správnu odpoveď:

V istú sobotu išiel Ježiš cez obilné pole. Jeho učeníci:

A, ...trhali klasy, mrvili ich rukami a jedli Lk 6, 1

B, ...boli hladní a začali trhať klasy a jesť

C, ...cestou začali trhať klasy

Farizeji povedali:

A, „...pozri, tvoji učeníci robia, čo neslobodno v sobotu robiť!“

B, „...prečo robíte, čo v sobotu neslobodno?“ Lk 6, 2

C, „...pozri, tvoji učeníci robia, čo nesmú robiť v sobotu!“

Ježiš povedal človeku s vyschnutou rukou:

A, „Vystri ruku!“ On ju vystrel a bola zasa zdravá ako druhá.

B, „Vystri ruku!“ On ju vystrel a ruka mu uzdravela.

C, „Vystri ruku!“ On to urobil a ruka mu ozdravela. Lk 6, 10

Ježiš učí láske k nepriateľom: Každému, kto ťa prosí,...

A, pomôž .

B, daj. Lk 6, 30

C, požičaj.

Ježiš učí láske k nepriateľom: Tomu, kto ťa udrie...

A, po ľavom líci, nastav aj pravé.

B, po pravom líci, nastav ľavé.

C, po líci, nastav aj druhé. Lk 6, 29

Ježiš učí láske k nepriateľom: Buďte milosrdní ako...

A, je milosrdný Boh.

B, je milosrdný váš Otec. Lk 6, 36

C, sú milosrdní bratia.

Ježiš učí láske k nepriateľom: Vyber, čo patrí k Ježišovej náuke:

A, Nesúďte a nebudete súdení. Lk 6, 37

B, Neodsudzujte a nebudete odsúdení. Lk 6, 37

C, Odpúšťajte a odpustí sa vám. Lk 6, 37

2. Vyber, kto nepatrí do radu:

- a, Peter, Jakub Zebedejov, Ondrej, Ján
 b, Filip, Bartolomej, Šimon Kananejský, Matúš
 c, Jakub, Tomáš, Matej, Šimon Horlivec
 d, Tadeáš, Júda Jakubov, Judáš Iškariotský
 e, Jakub, Ján, Pavol, Jakub Alfejov

Lk 6, 14-16

3. Prirad' slová k podobenstvám, do ktorých patria:

zlo, brvno, jama, hrozno, skala, ústa, brat, oko, voda, poklad, ostružiny, základy, slepý, smietka, učiteľ, zem, dobro, figy, pokrytec, žiak, rumovisko, srdce, povodeň, trnie

Podobenstvo o dvoch slepých

slepý, jama, žiak, učiteľ

Lk 6, 39-40

Strom a ovocie

hrozno, figy, poklad, srdce, ostružiny,

zlo, dobro, ústa, trnie

Lk 6, 43-45

Brvno v oku

smietka, brat, pokrytec, brvno, oko

Lk 6, 41-42

Podobenstvo o dvoch staviteľoch

základy, skala, povodeň, Zem, voda, rumovisko

Lk 6, 46-49

4. Doplň do textu:

On uprel oči na svojich učeníkov a hovoril: „Blahoslavení, chudobní, lebo **vaše je Božie kráľovstvo**. Blahoslavení, ktorí **teraz hladujete**, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo **sa budete smiať**. Blahoslavení budete, keď vás budú **ľudia nenávidieť**, keď vás vylúčia spomedzi seba, **potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno** pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo **máte veľkú odmenu** v nebi! Veď to isté robili ich otcovia prorokom.

Ale beda vám, **boháci**, lebo už máte svoju útechu! Beda vám, čo ste teraz nasýtení, lebo **budete hladovať**! Beda vám, čo sa **teraz smežete**, lebo budete **žialiť a plakať**! Beda, ak vás budú všetci ľudia chváliť, lebo **to isté robili ich otcovia falošným** prorokom!

Lk 6,20-26

APLIKÁCIA TEXTU

otázky, zamyslenia, výzvy,
podnety na diskusiu
v skupinkách, na
konanie...

Pripravuje Mgr. Andrej Šottník

Farizeji a zákonníci pozorujú v synagóge Ježiša (por. Lk 6, 7). A on sa neskrýva. Keď chce v sobotu uzdraviť, robí to vedome pred ich očami, pretože vie, že koná správne. Vyzýva chorého: „*Postav sa do prostriedku!*“

Ak chceme žiť verne podľa Ježišovho slova (por. Lk 6,46-47), ľudia okolo nás začnú hneď veľmi pozorne sledovať naše skutky, aby nás mohli usvedčiť z nesúlady medzi naším presvedčením a naším konaním. Preto často skrývame svoju vieru. Ježiš aj nás vyzýva: „*Postav sa do prostriedku!*“ Nech ťa vidia! Snaž sa uskutočňovať moje slovo a buď výzvou, buď provokáciou pre ľudí! Až vtedy môžu začať rozmýšľať o zmysle kresťanstva, o zmysle svojho života... Tak sa najľahšie staneš misionárom vo svojom okolí. Stoj v prostriedku!

Človek, ktorý sa duchovne „prebudí“, chce často nejakým spôsobom slúžiť spoločstvu. Je to dobrý znak. Niekedy je ale jeho služba kontraproduktívna. To vtedy, keď v tejto službe viac hľadá seba-realizáciu, ako plnenie Božej vôle. Ako rozlíšiť, čo chce od nás Boh? Treba začať od tých bodov, ktoré sú jasné. Napr. uskutočňovanie Ježišovej výzvy „*Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš nebeský Otec*“ (Lk 6,36) môže byť jednou z najväčších služieb farskému i rodinnému spoločstvu.

Odpustenie je niečo, po čom všetci túžime, keď zhrešíme. Vyjadríme to úprimnou ľútosťou pred Božou tvárou. Ale Boh nás už predišiel. Odpustil nám skôr, než sme ľútosť prejavili. My si ľútosťou toto odpustenie už len prisvojujeme. Ľudia to robia naopak: odpúšťajú až vtedy, keď vinník prejaví ľútosť. Skúsme sa aj v tomto stať Božím obrazom. Odpúšťajme aj vtedy, keď nás naši „vinníci“ o odpustenie neprosia.

„**Môže viesť slepý slepého?**“ Podľa Mt 9,27nn. sa zdá, že aj áno. Dvaja slepí išli spolu za Ježišom. Pravdepodobne viedol jeden druhého. Pri telesnej slepote sa to ešte dá. Ale už ich nasledovný príbeh ukazuje, že po duchovnej stránke to nejde. Títo dvaja spolu za Ježišom prišli, spolu boli uzdravení a spolu ho aj neposlúchli (por. Mt 9, 30-31). K poslušnosti, k nasledovaniu Ježiša sa už nedoviedli. Obaja padli do jamy (por. Lk 6, 39), lebo hľadali Ježiša len fyzicky, nie duchovne. Hľadaj ľudí, ktorí duchovne „vidia“. Hľadaj si dobrého duchovného vodcu, ktorý ťa bezpečne prevedie nástrahami. Sv. František Saleský vraví, že ak prosíš, Boh ti dá dobrého a verného, aj keby ti mal poslať anjela z neba, ako Tobiášovi. Len treba oň úpenlivo v modlitbe prosiť.

Dobry z dobrého vynáša dobro; zlý zo zlého vynáša zlo. Akí sme, aký je náš poklad, to prezradia naše ústa. Skúsme istý čas počúvať sami seba. Aký typ rečí prevažuje v našom rozprávaní? Hovoríme o dobrých veciach a skutočnostiach, alebo o zlých? Spomíname dobré vlastnosti a dobré skutky svojich blížnych, alebo ich chyby, zlé vlastnosti a všetko zlé, čo povedali a urobili? Aký je teda náš poklad? Takí sme aj my. Dobry vynáša dobré z dobrého, zlý vynáša zlé zo zlého. Nevedie nás počúvanie našich vlastných rečí k pokániu?

Počúvať Ježiša a nerobiť podľa toho, čo vraví, to je kresťanstvo, ktoré je založené iba na pekných pocitoch. Oduševnia, dojmú nás Ježišove slová – a my sa uzavrieme v tomto oduševnení, uspokojíme sa s ním. Všetko, čo sme získali zo stretnutia s Ježišom, je príjemná emócia. Rozcítia nás jasličky na Vianoce, dojmú nás veľkonočné „Aleluja!“, zarosia sa nám slzy pri pohľade na množstvo ľudí na púti... Emócie ako také nie sú zlé, ale nepodržia nás v ťažkej chvíli. Príde príval problémov, na náš život narazí mohutná voda ťažkostí a sklamaní, a nás podoprie len viera v Ježišovo slovo podopieraná nádejou a dôverou. Ak chcem, aby z môjho kresťanstva nezostalo veľké rumovisko, teba sa oprieť o niečo konkrétne: uskutočňovať slovo, ktoré nám Ježiš povedal.

Výzvy, ktoré zaznievajú v tejto kapitole, sú náročné. Máme pokušenie povedať, že sa nedajú splniť. Oni ale ani nepatria všetkým ľuďom. Ježiš vraví k svojim učeníkom: „*Vám, ktorí ma počúvate, hovorím: ...*“ Snaž sa celý odovzdať Ježišovi, usiluj sa mu patriť, túž po tom, aby si bol jeho učeníkom. Tieto slová potom budú patriť tebe. Ale bude ti patriť aj Božia pomoc, ktorú Boh nikdy neodoprie tým, ktorí túžia zachovať jeho slová.